

დედანი: ინგისურ ენაზე

No.: ICC-02/05-01/09
თარიღი: 12 ივლისი 2010

წინა საპროცესო განხილვის პალატა I

განიხილავენ: მოსამართლე სილვია სტაინერი, კოლეგიის თავმჯდომარე
მოსამართლე სანჯი მმასენონო მონაგენგი
მოსამართლე კუნო ტარფუსერი

სუდანის დარფურში შექმნილი ვითარება
საბრალდებო საქმის სახელწოდება
პროკურორი ომარ ჰასან აჰმედ ალ ბაშირის („ომარ ალ ბაშირი“) წინააღმდეგ

საჯარო დოკუმენტი

ომარ ჰასან ალ ბაშირის დაპატიმრების მეორე ორდერი

სასამართლოს დადგენილების 31-ე რეგლამენტის თანახმად დოკუმენტის შესახებ უნდა ეცნობოს

შემდეგ პირებს:

პროკურატურას

პროკურორს, ბატონ ლუის მორენო
ოკამპოს

ბატონ ესა ფაალს, პროცესუალური
სასამართლოს უფროს ადვოკატს

მოპასუხის დამცველ ადვოკატს

**დაზარალებულთა იურიდიულ
წარმომადგენლებს**

ბატონ ნიკოლას კაუფმანს
ქალბატონ ვანდა მ. აკინს
ბატონ რეიმონდ მ. ბრაუნს

**მოსარჩლეთა იურიდიულ
წარმომადგენლებს**

**დაზარალებულ პირებს, რომლებიც არ
სარგებლობენ ადვოკატის
მომსახურებით**

**მოსარჩლე პირებს, რომლებიც არ
სარგებლობენ ადვოკატების
მომსახურებით
მონაწილეობის/რეპარაციისათვის**

**დაზარალებულთა საჯარო დაცვის
ადვოკატურას**

ქალბატონ პაოლინა მასიდას

**მოპასუხეთა საჯარო დაცვის
ადვოკატურას**

ბატონ ხავიერ-ჟან კვიტას

ქვეყნის წარმომადგენლებს

სასამართლო ექსპერტებს

რეესტრი

რეგისტრატორი

ქალბატონი სილვანა არბია
ბატონი დიდიერ პრეირა

მოპასუხეთა დახმარების განყოფილება

**დაზარალებულთა და მოწმეთა
ქვედანაყოფი**

საპატიმრო განყოფილება

**დაზარალებულთა მონაწილეობისა და
რეპარაციის განყოფილება**

ქალბატონი ფიონა მაქკეი

სხვა

წინა საპროცესო განხილვის პალატა I საერთაშორისო სისხლის სამართლის სასამართლო (შესაბამისად „პალატა“ და „სასამართლო“);

გაეცნო „პროკურატურის განცხადების 58-ე მუხლის თანახმად“ („პროკურატურის განცხადება“), რომელიც პროკურატურამ შეიტანა სასამართლოს ოქმში 2008 წლის 14 ივლისს სუდანის დარფურში შექმნილი ვითარების გამო („დარფურში შექმნილი ვითარება“) და მოითხოვა ორდერის გაცემა ომარ ჰასან ალ ბაშირის (შემდგომში „ომარ ალ ბაშირად“ წოდებული) დაპატიმრების შესახებ გენოციდის მოწყობის, კაცობრიობის წინააღმდეგ ჩადენილი დანაშაულისა და საომარი დანაშაულისათვის;¹

გაეცნო პროკურატურის მიერ მიწოდებულ დამამტკიცებელ მასალებს და სხვა ინფორმაციას;²

გაეცნო „გადაწყვეტილებას პროკურორის განცხადების თაობაზე ომარ ჰასან აჰმედ ალ ბაშირის დაპატიმრებაზე ორდერის გაცემის შესახებ“ („პირველი გადაწყვეტილება“)³ რომელიც გამოიცა 2009 წლის 4 მარტს და რომელშიც პალატამ მიიღო შემდეგი გადაწყვეტილებები:

(i) გაიცეს დაპატიმრების ორდერი ომარ ალ ბაშირზე პროკურატურის მიერ წაყენებული⁴ კაცობრიობის წინააღმდეგ ჩადენილი დანაშაულებებისა და საომარი დანაშაულებების შესახებ კანონმდებლობის 25(3)(a) მუხლის მიხედვით მისი სავარაუდო პასუხისმგებლობის გამო და

(ii) შეეყვანილი არ იქნეს პუნქტები გენოციდის შესახებ, რომლებიც ჩამოთვლილია პროკურატურის განცხადებაში—მკვლელობის გენოციდი (პუნქტი 1); გენოციდი სხეულის სერიოზული დაზიანების ან გონებრივი ტრამვის მიყენებით (პუნქტი 2); და გენოციდი, რომელიც გათვლილია ისეთი სასიცოცხლო პირობების

¹ ICC-02/05-151-US-Exp; ICC-02/05-151-US-Exp-Anxs1-89; Corrigendum ICC-02/05-151-US-Exp-Corr and Corrigendum ICC-02/05-151-US-Exp-Corr-Anxs1 & 2; and Public redacted version ICC-02/05-157 and ICC-02/05-157-AnxA.

² ICC-02/05-161 and ICC-02/05-161-Conf-AnxsA-J; ICC-02/05-179 and ICC-02/05-179-Conf-Exp-Anxs1-5; ICC-02/05-183-US-Exp and ICC-02/05-183-Conf-Exp-AnxsA-E.

³ ICC-02/05-01/09-3.

⁴ ICC-02/05-01/09-3, გვ. 92.

მიზანდასახულად შესაქმნელად, რომელთაც შედეგად მოჰყვება ხალხის მთელი ჯგუფის ფიზიკური განადგურება (პუნქტი 3)—იმ დანაშაულებათა შორის, რომელთა გამოც გაიცა დაპატიმრების ორდერი;⁵

აცნობს „პროკურორის სააპელაციო განაჩენის ომარ ჰასან აჰმად ალ ბაშირის დასაპატიმრებლად ‘პროკურატურის განცხადებაზე’ ორდერის გაცემის შესახებ გადაწყვეტილების მიღების საწინააღმდეგოდ“ („სააპელაციო განაჩენი“), რომელიც დათარიღებულია 2010 წლის 3 თებერვლით,⁶ და რომელშიც სააპელაციო პალატამ უცვლელი დატოვა პირველი გადაწყვეტილება, კერძოდ პალატამ „მიიღო გადაწყვეტილება, რომ არ გაეცა დაპატიმრების ოდერი გენოციდის სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობაზე არასწორი მტკიცებულების გამო(...)“;⁷ და გადაწვიტა, რომ არ განეხილა საქმის შინაარსი⁸ და დაებრუნებინა საქმე წინასაპროცესო განხილვის პალატაში მასზე „მართებული მტკიცებულების გამოყენებით ხელახალი გადაწყვეტილების მისაღებად“;⁹

აცნობს „დაპატიმრების ორდერის გაცემის თაობაზე პროკურატურის განცხადებაზე მეორე გადაწყვეტილების შესახებ“¹⁰ (“მეორე გადაწყვეტილება“), რომელშიც პალატამ გადაწვიტა დამაკმაყოფილებლად ჩაეთვალა დამარწმუნებელი საფუძველი ომარ ალ ბაშირის სისხლის სამართლის დანაშაულის პასუხისმგებლობის შესახებ კანონმდებლობის 25(3)(a) მუხლის თანახმად მისი, როგორც არაპირდაპირი დამნაშავის, ან დანაშაულის არაპირდაპირი თანამზრახველის მიერ გენოციდის მოწყობის შესახებ წაყენებული ბრალდებით კანონმდებლობის 6(a), 6(b) და 6(c) მუხლების თანახმად, რომლებიც ამ გადაწყვეტილების მიხედვით ჩადენილ იქნა სუდანის სამთავრობო ძალების მიერ სუდანის მთავრობის კონტრ-აჯანყების კამპანიის შესაბამისად და რომ მისი

⁵ მოსამართლე ანიტა უსაკას ნაწილობრივ განსხვავებული აზრი დოკუმენტზე.

⁶ ICC-02/05-01/09-73.

⁷ ICC-02/05-01/09-73, გვ. 3.

⁸ ICC-02/05-01/09-73, პარაგრაფი. 42.

⁹ Ibid.

¹⁰ ICC-02/05-01/09-94.

დაპატიმრება აუცილებლობად იქნა მიჩნეული რომის კანონმდებლობის (“კანონმდებლობა”) 58(1)(b) მუხლის თანახმად;

აგნობს კანონმდებლობის მე- 19 და 58-ე მუხლებს;

განიხილავს, რომ პროკურატურის განცხადებაზე პროკურატურის მიერ წარმოდგენილი დამამტკიცებელი მასალების თანახმად და უფლებებისა და პრივილეგიების დაცვის შემდგომი გადაწყვეტილების გათვალისწინებით, რომელიც შესაძლოა გაკეთდეს კანონმდებლობის მე-19 მუხლის თანახმად, ომარ ალ ბაშირის საბრალდებო საქმე ექვემდებარება ამ სასამართლოს იურისდიქციას;¹¹

განიხილავს, რომ პროკურატურის განცხადებაზე პროკურატურის მიერ წარმოდგენილი დამამტკიცებელი მასალების თანახმად არ არსებობს რაიმე ყალბი მიზეზი ან პალატაზე ზემოქმედების თვალსაჩინო ფაქტორი იმისათვის, რომ ამ ეტაპზე გამოყენებულ იქნეს მისი კომპეტენცია და განისაზღვროს ომარ ალ ბაშირის წინააღმდეგ საბრალდებო საქმის მიღების საკითხი კანონმდებლობის 19(1) მუხლის თანახმად;¹²

განიხილავს, რომ არსებობს დამარწმუნებელი საფუძველი იმისა: (i) რომ 2003 წლის აპრილში ელ ფაშერის აეროპორტზე განხორციელებული თავდასხმიდან სულ მცირე ხნის შემდეგ სუდანის მთავრობამ (“GoS”) გამოაცხადა ჯანჯავედის მილიციის საერთო მობილიზაცია სამართლიანობისა და თანასწორობის მოძრაობის (JEM) სუდანის გათავისუფლების მოძრაობა/არმიის (SLM/A) და დარფურის სხვა შეიარაღებული ოპოზიციური ჯგუფების მოქმედების საპასუხოდ და ამის შემდეგ ჩაატარა კონტრ-აჯანყების კამპანია სუდანის მთავრობის მემვეობით მთელი დარფურის ტერიტორიაზე, რომელშიც შედიოდა სუდანის შეიარაღებული ძალები და მათი მოკავშირე, ჯანჯავედის მილიცია, სუდანის პოლიციის ძალები, ეროვნული სადაზვერვო და უშიშროების ძალები (“the NISS”)

¹¹ როგორც გამოიკვეთა პალატის პირველ გადაწყვეტილებაში, იხ. ICC-02/05-01/09-3, პარაგრაფები. 35-45, და განმეორდა მეორე გადაწყვეტილებაში, პარაგრაფი 41.

¹² როგორც გამოიკვეთა პალატის პირველ გადაწყვეტილებაში, იხ. ICC-02/05-01/09-3, პარაგ. 51, და განმეორდა მეორე გადაწყვეტილებაში, პარაგ. 41.

და ჰუმანიტარული დახმარების კომისია (“the HAC”), ამ ზემოხსენებული შეიარაღებული ჯგუფების წინააღმდეგ, და (ii) კონტრ-აჯანყების კამპანია გრძელდებოდა 2008 წლის 14 ივლისამდე მანამ, სანამ სასამართლოში არ იქნა შეტანილი პროკურატურის განცხადება;

განიხილავს, რომ არსებობს დამარწმუნებელი საფუძველი იმისა: (i) რომ სუდანის მთავრობის კონტრ-აჯანყების არსებითი კომპონენტი იყო არაკანონიერი დავდასხმა დარფურის სამოქალაქო მოსახლეობის იმ ფენაზე, რომელიც ძირითადად განეკუთვნებოდა ფურის, მასალიტისა და ზაგავას ჯგუფებს – რომლებსაც სუდანის მთავრობა მიიჩნევდა სუდანის გათავისუფლების მოძრაობა/არმიის (SLM/A), სამართლიანობისა და თანასწორობის მოძრაობისა (JEM) და სხვა შეიარაღებული ჯგუფების ახლობლებლად, რომლებიც წინააღმდეგობას უწევდნენ სუდანის მთავრობას დარფურში მიმდინარე შეიარაღებულ კონფლიქტში; და (ii) იმ სოფლებისა და ქალაქების არჩევა, რომლებიც ნიშანში იყო ამოღებული სუდანის მთავრობის კონტრ-რევოლუციური კამპანიის გამო, ხდებოდა მათი ეთნიკური შემადგენლობის საფუძველზე და რომ მიმდინარეობდა სხვა ტომებით დასახლებული ქალაქებისა და სოფლების, მემხოხეთა ადგილ-მდებარეობების ჩათვლით, გვერდის ავლა, იმ სოფლებსა და ქალაქებზე თავდასხმის მიზნით, რომლებიც დასახლებულნი იყვნენ ფურის, მასალათისა და ზაგავას ეთნიკური წარმოშობის ჯგუფებით და სამოქალაქო პირებით;

განიხილავს, რომ არსებობს დამარწმუნებელი საფუძველი იმისა, რომ სუდანის მთავრობის მხრიდან ჩადენილი თავდასხმები და ძალმომრეობის ფაქტები ფურის, მასალიტისა და ზაგავას ჯგუფებზე ხდებოდა მსგავსი ქმედებების მანიფესტური სტრუქტურით, რომლებიც მიმართული იყო სამიზნე ჯგუფების წინააღმდეგ რაც გამოიკვეთებოდა დიდი მასშტაბიანობით, ატარებდა სისტემატურ ხასიათს და ეფუძნებოდა იმავე სტრუქტურას;

განიხილავს, რომ არსებობს დამარწმუნებელი საფუძველის იმისა, რომ სუდანის მთავრობის არაკანონიერი თავდასხმები დარფურის მოსახლეობის ამ ფენაზე და

მოცემული თავდასხმების გააზრებული ხასიათით სუდანის მთავრობამ დარფურის მთელ ტერიტორიაზე დახოცა და ამოჟლიტა¹³ ათასობით სამოქალაქო პირი განსაკუთრებით ისინი, ვინც ძირითადად მიეკუთვნებოდნენ ფურის მასალიტისა და ზაგავას ჯგუფებს.

განიხილავს, რომ აგრეთვე არსებობს დამარწმუნებელი საფუძველი იმისა, რომ დარფურის მოსახლეობის ზემოაღნიშნულ ჯგუფებზე სუდანის მთავრობის მიერ განხორციელებული არაკანონიერი თავდასხმა და მოცემული თავდასხმის შეგნებულად განხორციელების შედეგად, სუდანის მთავრობამ დარფურის მთელს რეგიონში გამოიწვია, (i) ათასობით იმ მოქალაქე პირი ქალების გაუპატიურება, რომლებიც ძირითადად ფურის, მასალიტისა და ზაგავას ჯგუფებს განეკუთვნებოდნენ;¹⁴ (ii) იმ სამოქალაქო პირთა წამება, რომლებიც ძირითადად ფურის, მასალიტისა და ზაგავას ჯგუფებს განეკუთვნებოდნენ;¹⁵ და (iii) იმ ასეულ ათასობით პირთა იძულებითი გადასახლება, რომლებიც ძირითადად ფურის, მასალიტისა და ზაგავას ჯგუფებს განეკუთვნებოდნენ;¹⁶

¹³ რომელიც შეიავს *სხვათა შორის* (i) დასავლეთ დარფურის ქალაქებს: კოდუმს, ბინდისს, მუკჯარს და არავალას და მათ შემოგარენ სოფლებს ვადი სალიჰს, მუკჯარს და გარსილა-დელეიგს 2003 წლის აგვისტოდან დეკემბრამდე; (ii) სამხრეთ დარფურის ქალაქებს შატაია და კაილეკს 2004 წლის თებერვლიდან მარტამდე; (iii) 89 და 92-ს შორის ძირითადად ზაგავას, მასალიტისა და მისერია ჯებელის ქალაქებსა და სოფლებს სამხრეთ დარფურის ბურამის მიდამოებში 2005 წლის ნოემბრიდან 2006 წლის სექტემბრამდე; (iv) სამხრეთ დარფურის ქალაქ მუჰაჯერიას და იასინის მიდამოებს დაახლოებით 2007 წლის 8 ოქტომბერს; (v) დასავლეთ დარფურის ქალაქებს სარაფ ჯიდადს, აბუ სირბას, ჯებელ მუნს და სილვას კულბუსის მიდამოებში 2008 წლის იანვრიდან თებერვლამდე; და (vi) შეგევ კაროს და ალ-აინის რეგიონს 2008 წლის მაისს.

¹⁴ რომელიც შეიცავს *სხვათა შორის* (i) დასავლეთ დარფურის ქალაქებს ბინდისს და არავალას 2003 წლის აგვისტოდან დეკემბრამდე; (ii) სამხრეთ დარფურის ქალაქ კაილეკს 2004 წლის თებერვალსა და მარტში; და (iii) დასავლეთ დარფურის ქალაქებს სირბას და სილვას კულბუსის მიდამოებში 2008 წლის იანვრიდან თებერვლამდე.

¹⁵ რომელიც შეიცავს *სხვათა შორის*: (i) დასავლეთ დარფურის ქალაქ მუკჯარს 2003 წლის აგვისტოს; (ii) სამხრეთ დარფურის ქალაქ კაილეკს 2004 წლის მარტს; და (iii) დასავლეთ დარფურის ქალაქ ჯებელ მუნს კულბუსის მიდამოებში 2008 წლის თებერვალს.

¹⁶ რომელიც შეიცავს *სხვათა შორის* (i) დასავლეთ დარფურის ქალაქებს კოდუმს, ბინდისს, მუკჯარს და არავალას და შემოგარენ სოფლებს ვადი სალიჰში, მუკჯარში და გარსილა-დელეიგში 2003 წლის აგვისტოდან დეკემბრამდე; (ii) სამხრეთ დარფურის ქალაქებს შატაიას და კაილეკს 2004 წლის თებერვალსა და მარტში; (iii) 89 და 92-ს შორის სამხრეთ დარფურში ძირითადად ზაგავას, მასალიტისა და მისერია ჯებელის ქალაქებს და სოფლებს ბურამის მიდამოებში 2005 წლის ნოემბერს და 2006 წლის სექტემბერს; (iv) სამხრეთ დარფურის ქალაქ მუჰაჯერიას იასინის მიდამოებში დაახლოებით 2007 წლის 8 ოქტომბერს; და (v) დასავლეთ დარფურის ქალაქებს სარა ჯიდადს, აბუ სურუჯს, სირბას, ჯებელ მუნს და სილვას კულბუსის მიდამოებში 2008 წლის იანვრიდან თებერვლამდე.

განიხილავს, რომ აგრეთვე არსებობს დამარწმუნებელი საფუძველი იმისა, რომ გენოციდის პოლიტიკის განმტკიცებით, რომელიც სუდანის მთავრობის მიერ დარფურის მოსახლეობის ამ ჯგუფზე არაკანონიერ თავდასხმაში გამოიხატა და მოცემული თავდასხმის შეგნებულად განხორციელების შედეგად (i) დრო და დრო წამლავდნენ იმ ქალაქებისა და სოფლების ჭეხსა და წყალსაქაჩებს, რომლებიც ძირითადად დასახლებული იყო ფურის, მასალიტისა და ზაგავას ჯგუფების წევრებით, რომლებსაც ისინი თავს ესხმოდნენ;¹⁷ (ii) აიძულებდნენ ასობით ათასობით სამოქალაქო პირს, რომლებიც ფურის, მასალიტისა და ზაგავას ჯგუფებს მიეკუთვნებოდნენ იძულებით გადასახლებაში;¹⁸ და (iii) აქეზებდნენ სუდანის მთავრობასთან დაახლოებულ სხვა ტომთა წევრებს დასახლებულიყვნენ იმ სოფლებში და დაეკავებინათ ის მიწები, რომლებიც ადრე ძირითადად დასახლებული იყო ფურის, მასალიტისა და ზაგავას წევრების მიერ;¹⁹

განიხილავს, რომ ამრიგად არსებობს დამარწმუნებელი საფუძველი იმისა, რომ 2003 წლის აპრილში ელ ფაშერის აეროპორტში განხორციელებული თავდასხმიდან სულ მცირე ხნის გასვლის შემდეგ და სულ ცოტა პროკურატურის განცხადებამდე, სუდანის მთავრობის ძალებმა სუდანის შეიარაღებული ძალებისა და მათი მოკავშირე ჯანჯავედის მილიციის, სუდანის პოლიციის, ეროვნული სადაზვერვო და უშიშროების ძალებისა (NISS) და ჰუმანიტარული დახმარების კომისიასთან (HAC) ერთად ჩაიდინეს გენოციდის სისხლის სამართლის დანაშაული და მიაყენეს სხეულის სერიოზული დაზიანება, გონებრივი ტრამვა და გენოციდი ფურის,

¹⁷ Physicians for Human Rights, Report, *Darfur Assault on Survival, A call for Security, Justice, and Restitution* (Anx J44) DAR-OTP-0119-0635 at 0679 რომელიც მოიხსენიებს წყლის რესურსების განადგურების სამ ინციდენტს.

¹⁸ UN Security Council Press release, 22 April 2008 (Anx J38) DAR-OTP-0147-0859 at 0860; UN Security Council 5872 meeting, 22 April 2008 (Anx J52) DAR-OTP-0147-1057 at 1061; UNCOI Material, (Anx J72) DAR-OTP-0038-0060 at 0065; Commission of Inquiry into allegations surrounding human rights violations committed by armed groups in the States of Darfur, January 2005, Reviewed, Volume 2 (Anx 52) DAR-OTP-0116-0568 at 0604; United Nations Inter-agency Report, 25 April 2004 (Anx J63) DAR-OTP-0030-0066 at 0067; Third periodic report of the United Nations High Commissioner for Human Rights on the human rights situation in the Sudan, April 2006 (Anx J75) DAR-OTP-0108-0562 at 0570-0572, paras. 27, 35, 39, 44; United Nation Human Rights Council, Report on Human Rights Situations that require the Council's attention (A/HRC/6/19) (Anx 78) at D AR-OTP-013 8-0116 at 0145-0146; HRW Report, *They Shot at Us as We Fled*, 18 May 2008, (Anx 80) DAR-OTP-0143-0273 at 0300, 0291-0296; Ninth periodic report of the United Nations High Commissioner for Human Rights. Sudan (Anx J76) DAR-OTP-0136-0369 at 0372-0374.

¹⁹ Witness statement (AnxJ47) DAR-OTP-0125-0665 at 0716, para.255.

მასალიტისა და ზაგავას ეთნიკურ ჯგუფებს მიზანმიმართულად ისეთი პირობების შექმნით, რომელთა შედეგადაც გარდაუვალი გახდებოდა მათი ფიზიკური განადგურება კანონმდებლობის 6 (a), (b) და (c) მუხლების შესაბამისად;

განიხილავს, რომ არსებობს დამარწმუნებელი საფუძველი იმისა, რომ ომარ ალ ბაშირი იყო სუდანის რესპუბლიკის *კანონიერი* და *ფაქტიური* პრეზიდენტი და სუდანის შეიარაღებული ძალების მთავარსარდალი 2003 წლის მარტიდან სულ მცირე პროკურორის მიერ გაკეთებულ განცხადებამდე 2008 წლის 14 ივლისამდე და მისი თანამდებობის ფარგლებში იგი ასრულებდა კოორდინატორის მთავარ როლს სუდანის სხვა მაღალი თანამდებობის პოლიტიკურ და სამხედრო ლიდერებთან ერთად სუდანის მთავრობის ზემო აღნიშნული კონტრ-აჯანყების კამპანიის პროექტირებასა და განხორციელებაში;

განიხილავს, შემდგომში, რომ პალატა ალტერნატიულად ასკვნის, რომ არსებობს დამარწმუნებელი საფუძველი იმისა: (i) რომ ომარ ალ ბაშირის როლი გასცდა ზოგადი გეგმის პროექტირებასა და განხორციელებას; (ii) რომ იგი საერთო ჯამში აკონტროლებდა სუდანის რესპუბლიკის სახელმწიფო „აპარატის“ ყველა ფილიალს, სუდანის შეიარაღებული ძალების, მათი მომხრე ჯანჯავედის მილიციის, სუდანის პოლიციის ძალების, ეროვნული სადაზვერვო და უშიშროების ძალების (NISS) და ჰუმანიტარული დახმარების კომისიის (HAC) ჩათვლით; და (iii) რომ მან გამოიყენა საკუთარი თანამდებობრივი სტატუსი ზოგადი გეგმის განხორციელებისათვის;

განიხილავს, რომ სააპელაციო პალატის მიერ მტკიცებულების სტანდარტის საფუძვლებიდან გამომდინარე როგორც განისაზღვრა სააპელაციო პალატის მიერ, არსებობს დამარწმუნებელი საფუძველი იმისა, რომ ომარ ალ ბაშირი მოქმედებდა სპეციფიკური განზრახვით ნაწილობრივ გაენადგურებინა ფურის, მასალიტისა და ზაგავას ეთნიკური ჯგუფები;

განიხილავს, რომ ზემოაღნიშნული მიზეზების გამო, არსებობს დამარწმუნებელი საფუძველი იმისა, რომ ომარ ალ ბაშირს ეკისრება სისხლის სამართლის

პასუხისმგებლობა, როგორც არაპირდაპირ დამნაშავეს, ან როგორც არაპირდაპირ თანამზრახველ დამნაშავეს კანონმდებლობის 25(3)(a) მუხლის თანახმად შემდეგ დანაშაულებზე:

- i. მკვლელობის გენოციდი კანონმდებლობის 6(a) მუხლის შესაბამისად;
- ii. გენოციდი სხეულის სერიოზული დაზიანებით და გონებრივი ტრამვის მიყენებით, კანონმდებლობის 6(b) მუხლის შესაბამისად; და
- iii. გენოციდი ისეთი სასიცოცხლო პირობების მიზანდასახულად შექმნით, რომლის შედეგადაც გათვლილია ფიზიკური განადგურება კანონმდებლობის 6(c) მუხლის შესაბამისად;

განიხილავს, რომ კანონმდებლობის 58(1) მუხლის თანახმად ამ ეტაპზე ომარ ალ ბაშირის დაპატიმრება მიჩნეულია აუცილებლად იმისათვის, რომ უზრუნველყოფილ იქნეს (i) მისი გამოცხადება სასამართლოს წინაშე; (ii) რომ მან ხელი არ შეუშალოს და საფრთხე არ შეუქმნას მიმდინარე გამოძიების პროცესს იმ დანაშაულებებისათვის, რაშიც მას კანონმდებლობით ედება ბრალი; და (iii) რომ მან არ გააგრძელოს ზემო ხსენებული დანაშაულებები;

ამ მიზეზების გამო,

შემდგომში გამოსცემს:

ომარ ალ ბაშირის დაპატიმრების ორდერს, რომელიც არის მამაკაცი, ეროვნებით სუდანელი, დაბადებული 1944 წლის 1 იანვარს სუდანის ჰომე ბანაგაში, შენდის გუბერნიაში და რომელიც არის ჯაალის ტომის წევრი ჩრდილოეთ სუდანში, სუდანის რესპუბლიკის პრეზიდენტი მას შემდეგ, რაც იგი დაინიშნა ეროვნული გადარჩენის რევოლუციური მმართველობის საბჭოს (RCC-NS) მიერ 1993 წლის 16 ოქტომბერს და არჩეულ იქნა ამ თანამდებობაზე 1996 წლის 1 აპრილიდან და რომელიც აგრეთვე ცნობილია შემდეგი სახელებით: ომარ ალ-ბაშირი, ომარ ჰასან აჰმედ ელ ბაშირი, ომარ ალ-ბაშირი, ომარ ალ-ბეშირი, ომარ ელ-ბეშირი, ომერ ალბაშერი, ომარ ელბაშირი და ომარ ჰასან აჰმედ ელ-ბეშირი.

შედგენილია ინგლისურ, არაბულ და ფრანგულ ენებზე, რომელთაგანაც ინგლისური ასლი წარმოადგენს ოფიციალურ დედანს.

/ხელმომწერი/

მოსამართლე სილვია სტაინერი

მსაჯთა კოლეგიის თავმჯდომარე

/ხელმომწერი/

მოსამართლე სანჯი მმასენონო

მონაგენგი

/ხელმომწერი/

მოსამართლე კუნო ტარფუზერი

დათარიღებულია 2010 წლის 12 ივლისით, ორშაბათი

ჰააგა, ნიდერლანდები